

Bevrijd!

BETH MOORE

Bevrijd!

Gods KRACHT
in jouw zwakheid

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Vertaling: Evelyne Geijtenbeek-Gouw
Ontwerp omslag: Flashworks.nl, Kampen
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje

ISBN 978 90 435 3636 3

ISBN 978 90 435 3637 0 (e-book)

ISBN 978 90 435 3746 9 (audiobook)

NUR 707

www.kokboekencentrum.nl

Oorspronkelijk uitgegeven door W Publishing Group, een imprint van Thomas Nelson, Nashville, Tennessee, VS, onder de titel *Delivered. Experiencing God's Power in Your Pain.*

Engelstalige uitgave © 2007 Beth Moore

Nederlandse uitgave © 2021 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

Inleiding	7
1. Leven in de put	11
2. In de put gegooid worden	21
3. In de put glijden	45
4. In de put springen	63
5. Uit de put komen	79
6. De drie stappen om uit de put te komen	95
7. Wachten op Gods bevrijding	111
8. Neem een besluit!	125
9. Een nieuw lied zingen	139
10. Een toekomst in vrijheid	151
Noten	157
Over de auteur	159

Inleiding

Een tijdje terug had ik een ‘meet-and-greet’, zoals mijn uitgever het noemde. We hadden net een bijbelstudie opgenomen in de studio en nu stonden de ruim honderdvijftig aanwezigen voor mij in de rij. Hun gelach en bemoedigende getuigenissen vulden de zaal en mijn hart. Maar toen ik de laatste in de rij omhelsde, tolde mijn hoofd van alle persoonlijke verhalen die me waren toevertrouwd. Zo was er een vrouw die onlangs haar dochter van tweeëntwintig was verloren bij een auto-ongeluk. De vrouw na haar had nog maar kort geleden aan het graf van haar driejarige kind gestaan. Daarachter stond een prachtige vrouw met een kleurrijke sjaal om, waarmee ze de sporen die de – inmiddels uitgezaaide – borstkanker had achtergelaten probeerde te bedekken. Ze had haar zus bij zich, die worstelde met verbitterdheid. Even later omhelsde ik iemand met een eetstoornis en daarna de vrouw van een predikant die net een beroep had ontvangen van een andere gemeente.

Nog weer iemand anders gaf me een papiertje en fluisterde: ‘Lees het maar gewoon, maar niet hier!’ Op het briefje stond de vraag of ik wilde bidden dat ze bevrijd mocht worden van een hardnekkige verslaving.

In het vliegtuig op weg naar huis staarde ik naar buiten en vouwde de brieven open op mijn schoot om ze aan God te laten zien, alsof Hij ze op grote hoogte beter zou kunnen lezen. Ik vertelde Hem wat ik jou nu ook vertel: mensen lijden. Hij wist het al. En jij denk ik ook.

Het leven kan soms ondraaglijk zijn. Vernietigend zelfs. We kunnen met zoveel zorgen overladen worden, dat we zonder het te merken steeds verder wegzakken in een put van wanhoop. Soms maken we zo iets ergs mee dat we denken er nooit meer bovenop te komen. Of we maken er zo’n potje van dat we denken dat God ons liever niet meer ziet. Maar als we lang genoeg naar de waarheid luisteren en we ons gevoel daar ook van weten te overtuigen, kunnen we er weer bovenop komen. We kunnen er zelfs beter uit komen, namelijk op een plek waar de lucht fris is, de vijand verslagen en het uitzicht fantastisch.

In 2007 schreef ik het boek *Get Out of That Pit* (‘Kom uit de put’).¹ Toen ik dat onlangs herlas, werd ik opnieuw geraakt door de woorden die ik schreef en ik bid met heel mijn hart dat ze die uitwerking ook op jou zullen hebben. Het boek dat je nu in handen hebt is niet zomaar een herziene versie van die oude boodschap. In elke periode van mijn leven leer ik weer iets nieuws en zie ik dingen vanuit een ander perspectief, terwijl de oude passie blijft bran-

den. Zoals het refrein van de oude Engelse hymne ‘There is a fountain filled with blood’ klinkt: ‘Dan zingt van liefde zonder peil, totdat ik sterf, mijn stem.’

Dat ikzelf bevrijd ben vind ik echter niet genoeg; ik wil dat jij ook vrij bent. Dat ikzelf Gods aanwezigheid ervaar vind ik niet genoeg; ik wil dat jij dat geweldige gevoel ook kent. Ik wil dat je de kracht kent van zijn Woord, dat iedere verslaving het hoofd biedt, iedere kwaal geneest en iedere put dempt. Ik wil dat je weet dat er een liefde is die beter is dan al het andere in het leven. Ik heb die liefde namelijk leren kennen. En ik zat toen enorm met mezelf in de knoop.

Ik weet nog goed dat ik voor het eerst een upgrade kreeg in het vliegtuig. Ik had die upgrade niet via het frequent-flyerprogramma bij elkaar gespaard of iets dergelijks, maar er was in de economyclass geen ruimte meer. Omdat ik in mijn eentje reisde, kreeg ik een stoel in de businessclass. De hele vlucht was ik als een kind zo blij. Ik bleef maar tegen iedereen zeggen: ‘Leuk hè? Echt ongelooflijk dat we hier zitten!’

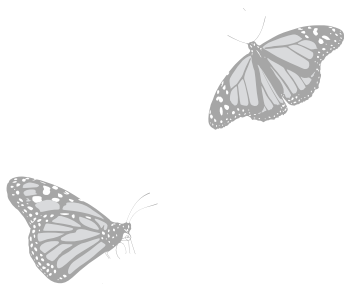
De mensen om me heen vonden het niet zo ongelooflijk. Ze vonden me maar overdreven. Ik was lang niet zo kalm als zij. Iedere keer als de stewardess ons bediende, moest ik mezelf bedwingen haar niet te hulp te schieten. Ik heb haar denk ik wel duizendmaal bedankt. Toen we bijna op onze bestemming aankwamen, had de hele cabine schoon genoeg van me. Het duurde daarna heel lang voor ik weer een upgrade kreeg. Ik vermoed dat de luchtvaartmaatschappij een waarschuwing bij mijn naam had gezet.

Ik heb ook een upgrade gekregen uit de diepe put waar ik in zat. Ook die upgrade had ik niet zelf verdiend. Het is inmiddels al een heel aantal jaar geleden, maar ik denk er nog iedere dag aan.

In het licht van Gods geweldige genade ben ik maar een arme sloeber, en het enige wat ik kan doen met zijn overvloed is de ander dienen.

Mijn boodschap voor jou is: ik geloof dat God ook voor jou een reddingsvlucht heeft geregeld. Je krijgt een upgrade aangeboden! Je kunt echt gered worden. Ik zou het een voorrecht vinden om een tijdje je stewardess te mogen zijn. Ik heb deze reis eerder gemaakt. Het is een turbulente vlucht, maar de bestemming is het meer dan waard. Bedankt dat ik met je mee mag.

Veel liefs, Beth

1

Leven in de put

Een paar keer per jaar maken mijn man, onze twee honden en ik een roadtrip van een paar duizend kilometer, waarbij we verschillende staten doorkruisen. Wanneer je met twee bovenmaatse honden door het land trekt, geef je niet te veel geld uit aan een hotelkamer; wij overnachten meestal in goedkope motelletjes langs de snelweg. Ik slaap dan tussen Keith (mijn man) en Beanie (een van de honden) in, en de geluiden die ze maken doen vermoeden dat ze allebei een scheef neustussenschot hebben. Ik zet vaak de airconditioning aan om het te overstemmen, maar die bevriest dan en begeeft het vervolgens.

Mensen die horen hoe vaak we reizen, vragen soms waarom we geen camper kopen. Mijn antwoord bestaat altijd uit één woord: de badkamer. (Of zijn dat twee woorden?) In een camper is weinig ruimte en frisse lucht, waardoor je met je neus boven op die badkamer zit. En ze zeggen dat dat went, maar wil ik daar wel aan wennen? Nee, ik ben van mening dat je aan bepaalde dingen niet zou moeten wennen.

Dat geldt ook voor het leven in de put. Daar zou je ook niet aan moeten wennen.

Maar toch doen we dat wel. We raken soms zo gewend aan het leven in de put, dat het niet eens in ons opkomt om eruit te komen.

Beeld je eens in dat je al jaren in een oude camper woont die zo klein is dat je je benen niet eens kunt strekken en niet rechtop kunt staan. Wat een troep moet dat zijn; al je spullen in zo'n kleine ruimte. Denk daar dan ook nog de onvermijdelijke stank bij die uit dat kleine wc'tje komt. Zelfs je kleren ruiken ernaar.

Dan ineens krijg je een spiksplinternieuw huis aangeboden. Een echt huis, met een degelijke fundering, grote kasten en zeeën van ruimte. Je kunt haast niet wachten om te verhuizen. Vol verwachting start je de motor van je oude camper en rijdt hem zo je nieuwe huis in, dwars door de muren heen. Daar parkeer je hem in de woonkamer. Eindelijk! Een nieuw thuis. Je leunt achterover, haalt diep adem en wacht op een fris gevoel. Maar dan realiseer je je ineens dat die ademteug smaakte naar dat krappe toilet. Je had gehoopt op een verandering, maar hoewel je wel op een nieuwe plek bent, voelt en proeft alles beangstigend bekend.

Van dit verhaal zakt de moed je misschien in de schoenen, maar het kan weleens het beste nieuws zijn dat je in tijden gehoord hebt. Die camper staat symbool voor de put waarin je kunt zitten. Je moet inzien dat je in elke situatie weer in die put zit omdat je er nooit uitkomt, nooit 'uit die camper stapt'. Maar het goede nieuws is: je hoeft niet in die oude camper rond te blijven rijden.

Dringt het al tot je door? Jij bent zelf degene die dat oude ding bestuurt. Je moet nu overigens absoluut niet denken dat ik je voor schut wil zetten. Ik herken iemand die steeds in de put blijft zitten alleen maar omdat ik dat zelf ook deed. En zo kom ik bij het enige waar ik heel goed in ben: leven in de put.

Al van kinds af aan heb ik in allerlei soorten putten geleefd. En de enige reden dat ik de moed heb om dit boek te schrijven, is dat ik er nu niet meer in zit. Ik ben eruit gekomen, omdat iets – Iemand – mij heeft geholpen. En geloof me: als ik eruit kan komen, kan iedereen dat.

Een paar maanden geleden gaf God me de opdracht me in zijn Woord te verdiepen om te onderzoeken wat die ‘put’ nu eigenlijk inhoudt. Ik sloeg mijn trouwe concordantie open, zocht op waar dat woord allemaal in de Bijbel voorkomt en ging aan de slag. Vanuit zijn Woord liet God me drie manieren zien waarop we in de put terecht kunnen komen. Ook liet Hij me een aantal manieren zien om er weer uit te komen. In de maanden na mijn onderzoek vertelde ik bij drie verschillende bijeenkomsten over mijn bevindingen. Bij de eerste bijeenkomst waren vierduizend vrouwen van allerlei verschillende leeftijden aanwezig. De tweede keer sprak ik voor een groep die bestond uit duizenden studentes. Bij de derde bijeenkomst bestond het publiek uit keurige mensen die de televisieopnames van mijn bijbelstudie hadden bijgewoond.

Bij alle drie de lezingen stelde ik aan het eind dezelfde vragen. De eerste vraag was: ‘Wie van jullie zou, nu je weet